El fill
Jon Fosse

Traducció de Laura Segarra Vidal

teatre lliure

comanegra

L'obra *El fill*, escrita per Jon Fosse i dirigida per Ferran Utzet, s'estrena a l'Espai Lliure el 8 de maig del 2026 i s'hi representa fins al 7 de juny. La traducció del nynorsk és de Laura Segarra Vidal i, a l'hora de tancar aquesta edició, l'espectacle compta amb l'escenografia de Sebastià Brosa, el vestuari de Giulia Grumi, la il·luminació de Josep Bracons, el so de Guillem Rodríguez i l'ajudantia de direcció de Clara Moraleda.

Repartiment (per ordre alfabètic):

El fill	Guillem Balart
El pare	Jordi Figueras
El veí	Sebastián Mogordoy
La mare	Mercè Pons

L'espectacle és una producció del Teatre Lliure.

Personatges

El pare
La mare
El fill
El veí

I

Fosc. Claror gradual. EL PARE *s'aixeca del sofà, s'atansa a la finestra, mira enfora.* LA MARE *el segueix amb la mirada, deixa la labor a la falda. Pausa.* EL PARE *es passeja una mica, es queda quiet donant l'esquena a* LA MARE *i fa l'efecte que mira el buit*

LA MARE

És fosc i negre a hores d'ara

EL PARE

Sí molt fosc
Pausa breu, es gira cap a LA MARE
Amb prou feines es fa de dia
Una mica de claror a mitjan dia
i la resta és fosc

LA MARE

Sí

EL PARE

I no és només fosc
Sembla negre
La foscor és tan fosca
que es torna negra
gairebé
com la pols de la terra

La mare
Sí
El pare
I a més fa l'efecte
que s'hagi anat fent més i més fosc
any rere any
Ja no hi ha llum
enlloc
I moltes cases s'han quedat buides
a més
Abans hi havia llum en totes les cases
Però ara
La mare
Sí cada cop hi ha menys gent
per aquí
Aviat l'únic que quedarà
per aquí
fa una rialleta
serà la foscor
El pare
Sí els vells es van morint
i els joves
La mare
continua
se'n van
Pausa breu
No es queda ningú
Aquí el jovent
no té res per fer
Els que poden
se'n van
El pare
Bé podria ser pitjor

La mare
Amb prou feines
El pare
Però moltes cases
s'han quedat buides
és cert
Ben bé
només hi queden cases buides
Hi som nosaltres
i el veí
La mare
Sí
El pare
Em fa molta angúnia
que ara la casa de l'Svein
també s'hagi quedat a les fosques
La mare
A mi també
El pare
Sí quina llàstima que l'Svein
ens deixés
de manera tan sobtada
La mare
Estava feinejant
com de costum
i de cop i volta
s'hi va quedar
El pare
Aquestes coses poden passar
quan menys t'ho esperes
La mare
Uf mare

El pare

Ets aquí
i de sobte s'ha acabat tot

La mare

Sí

El pare

Bé val més no pensar-hi

La mare

Què se'n faria de mi
si tu

El pare

Sí sí
Pausa breu. Torna a atansar-se a la finestra
Ai ara és fosc pertot
Ara només hi ha llum
a cal veí
La resta és fosc i negre
com la pols de la terra

La mare

Sí
Bé a casa nostra
de llum també n'hi ha
és clar
però és
Bé què hi farem

El pare *va al sofà i s'hi asseu, al costat de* la mare. *Ella reprèn la labor, ell agafa un diari que hi ha a sobre de la taula, el fulleja*

Bé
És gairebé aterridor
que cada cop hi hagi menys gent
per aquí

El pare

Sí

La mare

Els joves se n'han anat
tots a l'una

El pare

És que aquí
no tenen futur
ves
Pausa breu
I els vells
es van morint
i desapareixen
I llavors les cases es queden
fredes i a les fosques

La mare

I el nostre noi
ell
s'interromp
Si em quedés sola
Bé no en puc esperar
gaire
d'ell

El pare

No me'n parlis
Pausa breu. Amb una mica d'amargor
Ell no té futur
ni aquí ni allà ni enlloc

La mare

vacil·la
No

El pare

sospira

No i ara

LA MARE

No té gaire futur
ell
no

EL PARE

deixa el diari
Què hi farem
S'aixeca, es torna a atansar a la finestra, es queda mirant enfora
Sí és d'allò més fosc
Tot i que
és l'època més fosca de l'any
ara
Pausa breu
Almenys podrien haver posat fanals
per aquí
com en altres indrets
Mira LA MARE
Guanyaria molt
això
Ara només s'il·lumina
molt de tant en tant
quan passa un cotxe
per la carretera
Fora d'això és fosc
Fosc i negre
Les cases buides
La gent morta
Fosc com la pols de la terra
Fa que no amb el cap
Però ningú deu voler gastar diners
a posar uns fanals per aquí
Ben mirat gairebé no hi ha

ni persones ni cotxes
Només nosaltres dos

LA MARE

Bé no oblidis

EL PARE

I el veí sí
Sí sí
Com vols que l'oblidi
El papa de Roma
no el podem oblidar
només faltaria

LA MARE

Que l'has vist
últimament

EL PARE

Sí em penso que avui ha anat
a la ciutat
a comprar
L'he vist esperant l'autobús
cap al migdia
L'autobús deu estar a punt d'arribar

LA MARE

Sí

EL PARE

aixeca el braç, mira el rellotge
D'aquí a un quart potser

LA MARE

Passa a les set

EL PARE

Tinc tres quarts de set jo

LA MARE

Sí

El pare

No recordo
que abans em fes
tanta angúnia la foscor
Fa l'efecte
que ara hi ha més foscor
que abans

La mare

És que abans hi havia llum
a casa de l'Svein
I es notava

El pare

I tant

La mare

Ara de llum només n'hi ha
a casa nostra
i a cal veí

El pare

Sí

La mare

Així doncs avui el veí és a la ciutat

El pare

Sí
això sembla

La mare

Doncs de seguida el tindrem aquí

El pare

Ara estava pensant això mateix
sí

La mare

Es deu haver firat una ampolla d'alcohol
llavors
oi

Deu haver fet unes copetes a la ciutat

EL PARE

Segurament
sí
Pausa breu
Però últimament
ja no beu tant

LA MARE

No

EL PARE

Després de la mort de la seva dona
es va asserenar
una mica

LA MARE

Oh i tant

EL PARE

Fa temps
que no aixeca el colze
ara

LA MARE

I jo
que me n'alegro
d'això

EL PARE

Massa coses li han passat

LA MARE

Sí

EL PARE *sospira, torna a seure al sofà, es queda mirant el buit. Pausa*

Potser hauríem de tancar les cortines

EL PARE *assenteix amb el cap, però es queda assegut*

Hi ha més caliu
oi